

PRESIDENTSKIFTE 16.06.2016.

Tekst/foto: Magnus Trønningsdal

Tradisjonen tro – ikke den helt store oppslutning rundt det som skal være årets begivenhet. Denne gang lagt til kroa tilhørende alpinanlegget på Tusten, litt utenfor allfarvei. Spennende, men ikke nok til å samle de store masser. Dette til tross, en imponerende innsats fra Kjell Bugge og hans medhjelpere både når det gjelder innkalling, tilretteleggelse og gjennomføring. Alt etter boka. Inkludert alle 9 gjestene, var 29 personer til stede. Og stemningen var upåklagelig allerede ved første velkomstinntak av sprudlevann. Og så kunne festen begynne.

En opplagt leder av Kameratskapskomiteen ønsket velkommen til bords med sine velfunderte formuleringer. Rykende varm kjøttsuppe ble sendt rundt sammen med loffen. Vann og vin hører med, og under små oppholdt underholdt Ottar med bl.a. Jacob Sande. Lokalpatriotiske sanger ble avsungen og Helene med sin faste akkompagnatør på gitar, foredro på nydelig vis to sanger, den ene med en kjent salmemelodi i bunnen. Heller ikke Oskar Dag Sylte ble glemt for sin velvilje når det gjelder lokaler. Og det var gledelige påfyll i glassene. Takk for det.

Etter selve bordsetet var stunden kommet til å foreta selve presidentskiftet. Avtroppende, Toril Nerland, mintes året som var gått. Hvordan hun egentlig hadde gruet seg i starten, men fant trøst i slagordet "Å gagne andre" som hun syntes avspeilet noe av hennes egen legning. For også å ta med "Be a gift to the world." Hun syntes det ble et givende år, der medlemmene bidro hver på sin kant. Men det store ønsket om å få med samtlige til en storstilt oppslutning for fellesskapet, ble ikke helt etter planen. Det mest positive derimot var å få være med å ta opp tre nye medlemmer, kun kvinner denne gang. Det borger godt for fremtiden. Hun takket komiteene for sin innsats, sekretær, Ida, for samvittighetsfull ajourføring, Irene for hennes samarbeid som innkommende, Oskar Dag for lokaler og samtlige for god støtte gjennom presidentåret. Og hun ønsket det beste for sin etterfølger.

Før presidentkjede ble lagt over skuldrene til den påtroppende, Irene Malmedal, festet sistnevnte past president-nåla på blusen til Toril. Så ble det utvekslet rosebuketter, og Toril kunne omsider pryde Irene med selve kjedet og til sist presidentnåla. Forsamlingen bivånet det hele stående og med hjertelig applaus. En stilig og nyslått president kunne så senke skuldrene og rette blikket mot sine medlemsfeller. Et spennende år ligger foran.

-Jeg har 10 år bak meg i Molde Rotaryklubb, forkynte Irene og takket nok en gang for tilliten til å innta det høyes vervet. Nå var tiden kommet. Hun fyller 50 i år, småbarntiden er over og hun har ordnet det slik at det ikke blir noen jobbmessig reisevirksomhet i presidentåret. Hun refererte ellers til et kurs for innkommende, som ble avholdt i Ålesund. Det ga henne en viktig ballast, på samme tid som hun var den eneste av delegatene som kunne presentere konkrete planer for sin periode. Den sosiale siden betyr mye og vil få sin fokus. Når det gjelder medlemmer er vi pr. i dag 49. Målet er å nå 55. Med hensyn til prosjekter, mente presidenten at det holder med de 3 områder som er påbegynt: David School i Sierra Leone, gapahuken på Skaret og Frelsesarmeens julekrybber. Dugnaden på Romsdalsmuseet ligger alltid inne. Avslutningsvis håpet hun på et givende år, takket alle for god oppslutning og rettet noen ekstra ord til Kjell for hans utrettelige innsats for å opprettholde trivsel og godt kameratskap.

Etter middagen var det tid for kaffe og marsipankake i salongavdelingen. Det ble samling rundt de runde bordene, velsmakende bakverk ble servert og en gemyttlig atmosfære la seg over forsamlingen. Oskar Dag ga et lite innblikk i alpinanleggets historie og dets opp- og nedturer og dagens fremdrift. Nå er det han sjøl sammen med Erik Berg som har styringa. Oskar Dag sa de slik: Dette er den dyreste hobbyen jeg noen gang har hatt. Det ble også plass til en liten historikk om flyplassen, noe som Ivar Asbjørn tok seg av. Etter dette innslaget var det tid for trekning av vinlotteriet. Her stakk ekteparet Hatlebakk av med hver sin flaske, mens innkommende, Kåre Vågsether måtte nøye seg med ei flaske øl, dog av anerkjent utenlandsk merke. Til sist ble også Helene bæret med vin på flaske, sammen med takkens ord for vakker sang sammen med sin akkompagnatør. Underveis ble også de to utenlandske assistentene på kjøkkenet presentert i rosende ordlag.

Alt har sin ende, og Kjell med sin stab kan se tilbake på nok et arrangement uten plett og lyte. Måtte flere finne veien neste gang, hvor det nå måtte være. God sommer!

Velkommen til president Irene

Her er stedet

- der vi møttes

Damene poserer

Den siste finpussen

Festgeneral Kjell m/frue

Det er servert

Det smaker med suppe

Kåre, Irene, Toril

Musikalsk innslag

Kjedet er på plass

Roser og håndtrykk

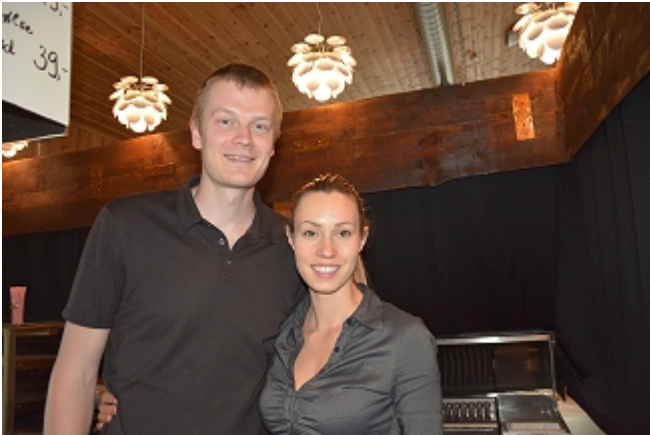
Stemning i salongen

Smaken av bløtkake

Fornøyde lotterivinnere

Glade kjøkkenskrivere

Takk for laget